

Abadia ta diabrua

Carla'sko egun argi baten, efi txiki bateko txaunburuba, goxian-goiz mesta emonda, udako goiz-ihuntz gozua artzen basora jari zan.

Eta gure abadia, mendi-galurera eidurikuan, txunktur arretatik bere efizari jari zabalez adi-adi jari zan. An beyan, bere erijan, elextxu polita, basetxe zuriz-txukunak eta solo-baratz eder-edefak ikusten ebaian. Aren poza ta aren atsegina!

Batez-be, ango garitzak, ango artotzak eta ango igali ederak abadiaren bijotza atseginez iminentzen eban. Alako edertasunaz gelduta egaon.

—Au dok edertasuna...!—esaten eban... Nire erijarentzako, Jaungoikuren eskuafan-zabal...! Aintzaldua ta onetsiha ixan bedi Bera ordu ta une gurutxean...

Eta, bere bafuko poza geyago generatuaz, gorantza begira, zerura adi zalarik "Gloria in excelsis Deo" abesti edera poza abestu eban. Abestijaren amayen bariz, abadiaren abots durundusibar zeruko ainguru surjik, abots gozo-gozoz "Amen, amen" erantzun eutsen.

Bafiro be, abadia, bere eritxuari adi jari zan; aren edertasunak pozez zorutu bafio eban.

Abadia oretan zalarik, mendi-goyenian, kedafe lakoxe gixon baltsa agertu zan. Eta, aigerituriko gixon bultz bildurgari arrek, abadiari, bere ondora uferatua bare-destanez esan eutsen.

—Mutil...! Zer dala-ten ofenbeste poz eta ofenbeste atsegin...?

—Onenbeste poz zegatik daudukan diñok euk...?— abadia begi-ziarka erantzun eutsen... Begiratu egijok nire erijan... ofiko solo-baratzaren edefak eta orko igalizn bedenkutuak...! Benetan poztuteko zigorik ez ete yagok bertan ba...?

—Tirok, tirok... ofenbeste poztuteko gauzia be eztok ori ta... Ire eriko solo-baratzak apuritzeko zaldijak eskuban daukodazala; !ez ete dakik...? Abu arduraz ta marduraz...

Azkenengero berbaik entzutiaz abadiak, a gixona diabrubia zala igafi eban. Eta, arpegia beragaren adoretsu zuzenduaz, ben-ben esan eutsen.

—Eta, eta... ire zaldi indartsuera eutsitsiko indafa lotu negikela ez-al-daklik euk be...? Txerien madarikatuori, i baño gustire geyago danen bat bayagok an goyan...

Orduan, txerena, asafatu egin zan; eta agin-kirizka-otsa bildurgari, eginiaz asafe-bixiz didaf egin eban.

—Ikuksita dok! Ikuksita dok! Iluntzera orduko ire eriko solo-baratz gusitikauko da. Ikuksita ta bifinduta geratuko dozak. Ez garirk, ez aforik, eta ez iga-lirik eztok geratuko bertan...

Ori entzunik, abadia, diabrubari, "ikuksiko yuagu nor, nor dan" esanda, mendija bera abijau zan.

Bidian-efoja, lantzian bein zero-aldera begiratzen eban; zeruan eguzkia argi-argi ikusten eban, lafiuaren apurik etan agiri bertan; urdin-urdin neeskutz-margoz apaindutak egun dana.

Ori ikuksita, abadia poztu egin zan; egun atan, ezetariko ekatik xizkia ixango uste ixan eban.

Ibilta ibili eginda, eguerdirako etxia jo eban. Eta, bazkaria jaten inaikuala, bere areibiar esan eutsen, neketuta egualata, apur bat atsendutia eban eguerdi-ostian ogera juan baf zala; eta, bera lotan eguna bitartean zerubala bafio, bafio, bertatik dei-egin egijau.

Arrebak, ardura ori leporatzen eban, esanaz, bayetz erantzun eutsen.

Neska bafio, afatsalde atan, auzoko andra batzukoz brizkan asi zan; eta joko ofetan joranez ihardubala, bere nebiar esanaz arian-be etzan gomutuaz. Nebarik munduan bazar be etzan ordun gomutuaz.

Alako baten, turmoyak ots-egin eban. Eta uste bako turmoi-ots andi arrek, oge-ganian atsedentzen aurkitzen zan abadia darda-ganian imifi eban.

Ogetik jagi ta leyoratu zanian bariz, zero gustija lañoz beterik egualada imisi eban. Eta bere eritxu solo-baratzak apurtu biñak euzan ekaitz bildurgari, eta etofala uartu etbanian, jaren tamala ta ikaria!

Kurutze deuna, uf-onetsiha ta liburia ártuta etxe-baratzera aipala bat-en jatsi zan. Eta bertatik, arrebak, lexiba-ontzi bat buruan ártuta baratzera bere ondora juan etfiala agindu eutsen. Eta, arrebak, lexiba-ontziha buruban aitubaz abadiaren agindua beriala betetu eban.

Orduban, abadia, "konjurua" egiten asi zan; eta otoitzakaz batian, Jaungoikuari, bidian etorai eikaitz kaltegarria atzeratu egijaua eskatu eutsen. Edo bestela, jausi baf zan ari-abafa, eriko solo-baratzetan kalterik ian eztagi-zantza, bere afebiaren buruko lexiba-ontzian sartu egijaua, gogo beroz ariko-maldunak ez-badakartere.

—Gora bera batzuk diot, bai! Bafio...! Zeintzuk ote egokienak? —Zeintzuk ote lirazke gogokoenkak? Itxoin zagan, itxio... pixkabatean! Azaltzak erakorrik ote dagon ausnartzari ari naiz-ta.

Egin-alak egin-aren...! Au lana! bururaten zaizkidanetan... bat edo bes-teenatz iraingarri lirazkenak datozik. Eta, gaur, gaur bezela, zuari-befitze-ko gogo aundiak ez-dakar: emengo abertzaleon gogain zartatzen alegindu diran pranoren biotzak zatitzeko eran... gaia etofi aien.

Soin-atalean igartzen etzagain arren, oraindik gure bafenetan dirauen zauri-oro agertuko bagenitutu... osalariek, zeri-elu praneko argituko luteke. Barea-neko zauri artean zertxobait dakinetan-ak izan ezkerro beintzat, oraindako ez-agitu dituzten acandiantxoentakoak Legazpi'ko abertzale irtean ditugulek aitoritua befarren lirazke. Gu ordea, erampanen aundiako izaki (ofi eskerak) eta gure zauri guztiak ementze, bare-nean; ifiori erakutsi gabe edukitzeko zaletuak gaude. ;Ortarrafokekoak gue-

MASARIKO.

... Goigota'sko mendian, lapur bien erdier Gurutzetutako Ura zauritzen ekin zieten garai bertantxa. Gurutz-bideak daskartzkigun une eta aldi lafi aiek gogoratzen diguten egunetan... Jesu-kristo'sko Gurutzearan zinzelikia zegoen lekutik esandako itz aiek datoziak. "Barka zaietza, zor egiten duten ez-dakite-ta".

Guk ere, barkatzen diegu, bai; bafio zauri oek, gure bafenetan gomutagafizko espilu bat egin den. Zauri bat ixten damean gelditzen oitain afas- toz edo ezaufragiz josita degu biotza. Eta... aldi-dizid bai eta, juan diran auteskunde ezkerrolik gure bafeanean degun espilu begiratzen jartzen bagera... inolatua oartu ez?

PARKATZEN DIEGU, BAI: BAI-SON AAZTU, EZ!

Iñintxa.

MARKINA

ESKONTZA.—Igazi dan ilaren 22. gön. euskondi ziran Azpiri'tar Matilde ta Gerediaga'tar Julen. Zorionak.

GURE ZINEGOTZIA.—Beste eri gurutxetan egiten eben lez, gure ziñegotzitzen aitzazak, be, igazi dan ilaren 23. gön. egin eben euren udaleria biurzuta.

Eguberdiko amabizak zan aututako ordua ta kontzejupian zain eukezan gixon, emukume ta umien txalotsik sundiñen erdian egin be. Une aretan jari ziran gure Batzoki ta E. A. B. ko txelguelan aspaldietan gordeta egin dirau aukuriñak; eta gure batzokia uñaren aukuriñak lez, an egozian gogoz txalotsu ehen ikurifahren agekeria.

AUTESKUNDIAK.—Gentzatsu egin zan emen. Aufeko egunetan gure are-rijo ona ta jo ari; emen efentera naikua, igandeko zortziaren jaupa - ixil bat esango da ertxadonan.

EPALLA

ez aztu, oiek mintzeko gairik ez-de-gulako dala: lagun urko oiek bafio gizoniko maiztzen degulako baizik.

Ora bida, eitarr-edo erbesteko ira-

kura: Zauriz beterik...!

Eñe.

Uribitarte'fak Ibon.

Uribitarte'fak Ibon.